

De accentibus

vltetram trahere. hec occace. p duplex c. i. rastru. Occipitii siue occipud. p duplex. c Opportun⁹ p duplex. p. Dopo ret p vnu p. Opplere. i. circu plere p duplex p. Op to p vnu p. Obtineo p b. Parabis. a par et absida quasi pariby absidis. i. lateribus Pellicius p i debet scribi. vnde noia que duab syllabis supant primitiva i habent antepenultimā. vt pellis pellici⁹. ordeñ or deatus. tribun⁹ tribunici⁹ q vna tantum syllaba supant habent e. vt triticū triticeus Plias adis. est signū septē stellarū ibi est i consonans. sed coiter p sincopā ponitur i consonās provocali dicit et plias adis. Pria sana et ptisanariū debet scribi p et i principio. Psallo psalmus psalterium. et pto pos qd est casus p p in principio. Quatuor p duplex et quater aut p vnum t. Que coniunctio copulativa p vnu e. Que nomē pae diptongon. tā in feminino singulari qd in neutro plurali. Quotidie p q nō p c. Repperio per duplex p in pterito scribi tur er repuli. Sciph⁹ p scet scilla p periculo. Sed coniunctio qd et nō pert anti q dicebat sedū. Sicca p gladio p duplex. Hugo gis p vnum grantū. Hugo is p vnu m. Summus ma mūg duplex m. Tēno et cōtēno non habēt p in presenti sed in pterito et supino. De teneo nes nū tentū teniu u mutando i o fit tento tentas p n et sine p et tentatio nisi velis formare verbū a tēno temp̄i temptū. et tunc ba bebit temp̄o tas p p. Tignū p gest laque ar. Timū p m neu. ge. ē flos et quedā herba odorifera. Tinn⁹ p vnicū i et duplex et pscis. Tjñū p duplex h et vnu n ē ges nus ligni imputribilis quidā tñ nō dupli cant i. Vita p vnu t a viuo. Virtus pro ornamento mulieris p duplex et scribitur. abeo sic debet litterari ab est prima sillaba et secunda o tertia. et sic de consimilibz iudi candum que cōponuntur appositionibz. Habeo bes. aspirat cū suis cōpositis. vt exhi beo inhabeo pter qd cū debo et pbeo. v. Aspiras habeo nisi debo pbeo tantum.

Tractatus de accentibus

Ad maiorem enim dētiā eorum que in textu blie tam cursorie qd tenuiter et sufficiētē sunt dispersa generales notulas de accentibz colligamus. Est autem accentus artificiosa modulatio vocis in si

gnificativa prolatione. Tres siquidē sunt sc̄. melica q attēdiſ i cātu et illi adiacēt neū ma quod est cantus. Metrica que attēditur in scansione metrorū et illi adiacet se p̄pus. Significativa siue prosaica que attēditur in cōmuni sermone et illi adiacet accentus. Sunt autē tres accentus p̄cipales sc̄. accētus qui fit p eleuationē vocis. vt in prima sillaba hui⁹ vocis dominus et representatur p figurā que dicitur oxia. ab ori qd est acutū. Grauis qui fit p inclinationē vocis. vt patet in media sillaba et ultima huius dictionis domin⁹. et ex primis p figurā que dicitur Baria. a bari quod est graue. Circūflexus fit p̄tm p eleuationē. et p̄tm p inclinationē vocis. vt patet in penultima huius infinitiū amare et si dubitaf de ipso representatur p figuraz que dicitur piphone a peri qd est circuz et phonos q est sonus. vel pipomene a peri quod ē circū et pomene q est fexus. Circūflexus hodie ponit cū accuto neqz est in vsu nostro. Propter has tres species tribus censetur nominibz. Dicitur nanus accentus propter accutū. tenor ppter grauem. tonus ppter circūflexū. vel ideo dicitur accentus. ab accinendo. i. ad significādū aliqd canēdo qz ad hoc est accētū inuenit⁹ vt significatio dictionis melius distinguatur. Tenor dicitur a tenēdo qz vna sillaba mains vel minus teneat. Dicitur tonus quasi sonandi modus. Regule de accentibz sūt tales. Nulla dictio de natura acuit vltimā nisi greca vt libie et agathe. hebraica vt dauid et iacob. Item nulla dictio naturaliter brevis circumflecti debet. qd modo accipit pro acui. Itē omnis dictio regitur uno solo accentu. Omnis dictio monas illa scdm p̄mū vslz legēdi habet accētū acutū. vt fer let lis. ros. Omnis dictio bissilla acutū primā. vt virgo deus romā. Omnis dictio trium sillabarū et pluriū habēs penultimā. naturaliter longā habet accentū sup ipsaz penultimā. vt fortuna habere poeta. Omnis dictio triū sillabarū et ultra habēs penultimā brevē acuit ante penultimā. vt dominus iusticia. De secunda regula ex cipiunt plura. s. ergo qn̄ ponit p causa ad differentiā sui quādo est coniunctio illatua. vt hoc facio ergo tuī modo acuit vltimā cōtra regulā de bissillabis. Dūta quando ponit pro sicut ad differentiaz verbi pura in imperatiuo. Pone pro

retro ad differentiā verbī pone in impatiuo. **U**na. i. pariter, aduerbiū cōgregandi ad differētiā noīs vna in ablatiuo semini no. **T**ercūppositio vel aduerbiū ad differētiā accusatiui huius noīs circus circi. **I**tē aduerbia in c terminata ut illic istic, il luc istuc. illac istac illinc istinc. **I**tē cōcisa ut sumat p sumavit, primas p primatis. sic enī declinabat antiquus. **E**t corrupta p cōpositionē ut viden p videsne, satīn p satisne. **A**pocapata ab inde composita ut abin dein proin in q̄bō redit naturalis ac centus q̄ debebat esse sup sillabā, in cuz es set longa positionē. **H**ei interiecio ad differētiā huius p nominis ei acuit vltimā. q̄ tamē p monasillaba qñq̄ vtuntur poete. **O**vidius. **H**ei mibi qd feci quo me furor egit amantez. **D**ij et hi et cui et huic sunt monasillabe dictiones. vnde in metro de bētacuī fm regulā de monasillabis. tñ poete in metro aliqñ diuidūt cui et dñ. aliqñ pro monasillabis vtunf. **D**ij tameu et hi scribuūt p duplex q̄, sed pferenda sunt per vñū, iuxta illud Eberhardi. **S**cribedij et lege di si vis urbanus haberi. **C**e dociri naledicit. **H**i pferes et di debe etiamen q̄ dupla scribi. **I**tē falso aduerbiū ad differētiā ablaciui nominis falso et similiter vno eo illo. **I**tē cuius nominatiu ad differētiā genitiui cuius. **I**ntro ad differētiām verbi quādo est aduerbiū. **S**i autē q̄ratur quare in multis alijs talis differētia nō seruet ut modo cito et sero, dicēdū q̄ in vltima sillaba taliū sufficit differētia tpi, nā quādo sunt aduerbia habent vltimā cōmūnē, sed quādo sunt ablaciui habent eam longā. **D**atiui vero aduerbialiter positi, pducunt semp vltimā et remanent nomina. **Q**uis aduerbialiter ponant **C**anis nō mutat accentum ad differentiam huius verbi canis, qz vtraz est principalis pars, cetera autē habēt differētiā/ p accidentia sua. **U**nde uō est magna necessitas q̄ in omnibz inter q̄ nō cadit differētia, p accentū diuersitas assignet. **C**onscilio impedit nō solum secundā regulam de accentu, verum etiā tertiā et quartam. nā sup quācunq̄ sillabā fuerit accentus in integrā dictiōe sup eandē remanet in constata, ut amat, p amauit, sic enī erat accentus acutus sup ma in verbo amauit, sic super eam remanet incorrupta. idē accidit in multis desinentibz in as, ut nostras ye

stras cuias arpīnas ranēnas optimas, et bis similibus quoꝝ nomiatiui olim erāt nostratis vestratis cuiatis optimatis, sic etiā quiris et illic et istic acuit vltimā, qz eorum integra olim fuerunt q̄ritis illice et istice, sed p cōpositionē nostro tpe pferuntur. **H**oc idē contingit in vocatiis apo/ capatis, ut virgili domici mercuri, tales enī vocatiui acunt penul, q̄uis sint breves sicut illa eadē acuereſ in vocatiis, si diceretur o virgilie o domicie o mercurie, et acuitur in nominatiis eoꝝ ut virgilius et domicius et mercurius. **N**ota autē q̄ cōscilio nō impedit naturalē accētum ni/ si mutetur tps ut petiit, p petiuit, petiuit, p ducebat medium, sed qz mutatum est tempus i brevis ante vocalē successit p longa remanet accētus super antepenultimā fm regulam, sim iliter in audiūt pro audiūt et similibus. **I**tem conscilio non im/ pedit regulam de accentu si non remanet vocalis in cōscilione ut deorum producit medium, sed cum dicitur deum, p deorum accentus fm regulā remanet super primā qz media o super quam erat accētus in in/ tegra amoto est, vnde conscilio intelligit non mutato tempore et vocali remanente. **I**tem si remaneat vocalis et mutet signifi/ catio dictionis nō impedit regula, vt cum dicitur docibilis quod dicit aptus dinem in sermone accētus est sup ci. **G**z sincopatum dicit docilis quod dieit aptitudinem in homine vel re alia animata, et est accentus sup do. **I**tem non impedit regula si mutet pars orationis, ut cum dis/ citur coloro accētus est super medium sed inde deriuatur, color quod habet accentū sup primā sic honor ab honoro, labor ab la/ boro, odor ab odoro. **C**ausa consortij sic ptra generales regulas de accētu, ut cuiā cuium account vltimas propter consortiū sui masculini quod est cuius. **U**traz et pleraqz tam in feminino q̄ in neutro acuunt penultimā propter consortium suoꝝ masculinorum que sunt vteraz et plerulqz cuius etiam causa esse potest coniunctio enclitica siue epithasis, i. sillabica adieci/ tio scilicet q̄. **U**lus facit etiā contra na/ turalem et generale regulam de accentu, ut facio cis, cum habeat primā naturali ter breuem acuit eam in cōpositis nō co/ ruptaz, ut calefacio cis, facit, tepefacio cis, cit, acuit penultimā in secunda et tertia p

De accentibus

sonis. **T**ia autem corrūpatur a' in s̄ breue
habet accentū. vt insīcis sit. **I**deꝝ dicitur
de fidei ubeo bes. bet. cum iubeo primam
habeat breue. **I**tem v̄scapio pis. pit. acu
it penultimam in secūda et tertia persona.
Ite satis dare acuit penultimam cū debet/
ret eam corripere sicut venundare' r circū
dare. **N**oc autem accidit in digesto et in
alijs libris aliquando diuidit. vt reus de/
bet adesse satis dare. **I**te vice comes r ar
chicoc' et noia nūeraria. vt vigiliu ovi gī
tūria. **F**io etiam ī cōpositis acuit ultimaz
in secunda et tertia persona. vt tepeſio fis
ſit. calefio leſis. ſit. et ceteris. **I**te quedam
vſualia latīna accuit penulti. cum ſit bre
uis. vt lumbardia ſclauonia vngaria r ro
mania et tartaria r rectoria et cancellaria
primaria lectoria barbaria ſcolaria infir/
maria forestoria hospitalaria et prioria r
cōſimilia. que in vulgari ſonū habet pro/
ductū in quibus per grecisum videmur
imitari greca que producuntur. vt come/
dia tragedia elegia abatia theologia pla/
cea et maria. **E**nclēſis id est inclinatio
immutat naturalem accentum in princi/
pio et in fine. in principio per istas p̄tīcu/
las. ſi num et ne vt ſiquis nūquis r neq̄s
Ite enim p̄tīculē inclinant accentū ſeqn
tis ſillabe ad ſe. ita q̄ non est principalis
ſuper sequentē ſillabam ſed ſup primā. p̄/
pter eandē enclēſim dicitur nequādo ſiqñ
ante penultimā acuta. cum deberet acui
penultima que est longa poſita ne. **S**imi
liteſ aliquādo acuit antepennl. cauſa. cou
huius ablatiui aliquanto ppter theuconi
cos q̄ faciūt d pro te. **F**item enclēſis in fi
accentū p̄cedētis ſillabe ad ſe vt legiſ ne
ba dictiōis p̄cedētis acuit. et ipa enclēſi
ca ſemp grauatur. et ſic corrumpit ibi du
plex accentus. q̄r in dictione p̄cedētis mu
tatur principalis accentus qui eſſe debe
ret ſuperante penultimā. vel ſuper penul.
et ipa coniūctio enclēſica que deberet acui
grauatur. quandoq̄ tamē nō inclinat ac/
centum p̄cedētis ſillabe. quod fit pro
pter corruptionē p̄cedētis vocalis. vt
heccine cū deberet dici heccene. et corrū
pta eſt ſillabica adiectio. q̄r nō erat de ſub
ſtātia dictiōis. et hoc factū eſt cauſa elegā
tie vel necessitat̄. q̄r nō eſt ponēdus accē

tus p̄cipialis ſup ſillabacā adiectioñez
cū careat ſenſu. **S**imiliter in vndiq̄ erdc
niq̄ non iuclinaſ accentus p̄cedētis ſillabe.
qr vocalis eſt ibi corrupta. nam vnd
iq̄ eſt cōpositū ex vnde et q̄. **D**eniq̄ et
deniuo et q̄. **A**uſa etiā differentie q̄n
q̄ enclēſica non ſeruat vim ſuam. vt itaq̄
et v̄tiḡ accuſant eſte penulti. quādo ſunt
cōpoſite dictiōis. quādo vero ſine cōpoſi
tione ponunt habet accentū ſup penulti.
Cefat quoq̄ inclinatio p̄cedētis ſilla
be quādo enclēſica cōiungif monaſillabe
vt mulier v̄tiḡ currit. non enī intuenit an
te finalē ſillabā quam inclinet. **A**mitit
aut̄ coniunctio enclēſica vim ſuam cauſa
corruptionē vel differentie vel monaſillabe
non aut̄ propter interrogatiōē vt quidā
dicunt. vt cum dicif. curritue ſortes plā
toq̄. ipa enī coniunctio videtur retinere
naturalē accentum. i. acutum. quod alibi
non facit. **S**ed hoc accidit propter mo
dum loquendi ipa tamen inclinat accentū
p̄cedētis ſillabe. ſ. to. cum dicitur
platoq̄. ipa quoq̄ enclēſis facit. vt dica/
muſybiq̄ media acuta q̄uis ipa ſit com
muniſ. **P**roſertur autem enclēſice hec p̄/
poſitio cum quādo poſponitur p̄ nomi
nibus mete ſi nobis. vobis quia ipa gra
uatur ac ſi eſtet vna dictio cum p̄cedētis
pronome. et ponit accentū ſup ſillabaz
p̄cedētē ultimā illorū ablatiuiorum.
vt nobiscū nobiscū. nobis p̄ponit p̄tervi
tandā cacephaton. vobis aut̄ propter cō/
ſortium. p̄cedētē aut̄ monaſillabo abla/
tiuo non videt inclinare. cū ipse ablatiū
perſe acuatur. vt cū dicitur mecum tecū ſe
cū. niſi dicam? qr inclinet accentū ad ſe. qr
ipſa p̄poſitio inclinatur. i. grauat. **S**i au
tē alijs ablatiui poſponat acuitur. vt q̄
cū. quibuscū. et hoc ideo. qr p̄t eisdē p̄po
ni. vt cū qui. a quo vel a qui. et cū quibus
Diſtinctio facit generales regulas de
accētu vt in interrogatiōis. infinitiū ſe
latiū ſe. coniūctiōibꝝ et p̄poſitionibꝝ. **R**e
latiū ſe relatiue vel infinite retentiū grauaf
in oībꝝ ſillabis. vt ſocrates eſt albus q̄lis
eſt iohānes. **S**ocrates bene legit. qualis
ter legit carbo. nescio qualis ſit plato. ne/
ſcio qualiter ſit martinus. **S**ed interoga
tive poſitū ſi eſt monaſillabū acuitur. vt q̄
vadis. **S**i eſt poliſillabū acuit primā. vt
qualiter currit petrus qualis hō disputat
Similiter acuit q̄ ſi pouſ extra locutiōez

Id est materialiter, ut hec vox quod est nomine
hec vox qualis est relatiū. Hoc infinitū
quod hēt duplē infinitatē, nā eō pollet huic
infinito q̄s, vt nescio q̄ currat, i. q̄s, et tūc
acuit, quādoq̄s req̄rit duo verba, vt q̄ in/
terficerit tirānū p̄mū accipiet, i. q̄cūq̄s, et
tūc hēt accētū graue. Ide dicēdū est de cō/
similib⁹ infinitis, vt q̄lis q̄ntus q̄liter, et
seruat idē in noīatioō t̄ in obliq̄s. Quan/
do aut̄ talia ponunt relative distinguedū
est, qr̄ si ponunt in cōtextu, i. in eadē clau/
sula cū suo antecedēti grauan̄ p̄ oēs sillabas,
et hoc est in locutōe poni, vt sortes q̄
currat mouet, et q̄liter legit sortes legit mar/
tinus. Si vero p̄ se ponan̄, i. extra conte/
ptū, i. in alia clausula tūc accūtūr in illa
sillaba ad quā pertinet accētū regularis, vt
sortes currat q̄ mouet, i. sortes currat et ipē
mouet, et sic sumit in luca, q̄ fuit iacob, q̄
fuit Ely. Sunt enī huiusmodi noīa et ad/
uerbia inceptiua clausula, et tūc faciunt
relationē explicitam, et tūc accūtūr ostē/
dendā hanc vim. Quādoq̄s aut̄ inserūtūr
clausule sui antecedētis, et tūc faciūt rela/
tionē implicitā et tūc trahunt a suo antece/
denti, et ideo amittunt naturale accētū, et
regunt graui. Et hēt locum p̄dicta distin/
ctio in omnib⁹ nomib⁹ interrogatiis et ad/
uerbiis q̄ relatiū accipi possunt, vt q̄lis
quātus q̄tiens q̄t cuius cuias q̄ q̄ vnde et
vbi, q̄n̄ cū quantū q̄liter q̄tinns. ¶ Est q̄
q̄ distinctio causa q̄re composita ab inde
accūtū antepenul, vt exinde deinde subin/
de, cum penultima q̄ est longa positione
acui debet ēt̄m regulā. Pr̄ilianus aut̄
dicit hoc p̄ grecisimū fieri, qr̄ sic accidit in
aliq̄b⁹ aduerbiis grecis, et hoc sit nepposi/
tio videat venire p̄ appositionē. Sed ea
dem ratioē cōposita ab intus et a longe et
ab orsum, vt deorsum sic deberet p̄osferri.
Dicēdū q̄ oēs cōcordant, q̄ in deinde
subinde, pinder ceteris cōpositis ab inde
antepenul, acuaf. Et simuliter cōposita a
q̄n̄, vt siquādo neq̄n̄ aliq̄n̄, in alijs aut̄ nō
oēs concordat, vt abintus deint, et alon/
ge et delonge, et deorsum deforsum, et dein/
ceps et de cōsimilib⁹. Ideo de q̄n̄ et inde in/
dubitātē teneam⁹ q̄ cōposita ab eis de/
bet in antepenul, acui. Letera aut̄ regula/
riter sunt p̄ferenda, tamē p̄pter cōformita/
tez tenēdā p̄suaderet sup bibliā vt talia etiā
inā penul, accuan̄, q̄ aut̄ corrigit nō m̄l/
tū instet sed poti⁹ dissimilet, qr̄ hoc nō vi/

def autori sc̄z pr̄isciano nisi de cōpositis
a quādo et ab inde, vt etiā aduerbia a no/
minib⁹ distinguan̄. ¶ L̄ otra q̄rtam re/
gulā hec aduerbia vltimo accūtū, alio ali/
q̄ et alias, et vt casus a casu distinguat dici
tur paterfamilias vltima acura, paterfami/
lias cōponit et nominatio latino et geniti
uo greco vnde accuit vltimā. ¶ Causa aut̄
distinguēdi prepositiōes variat accentus
suos, de q̄b⁹ tres regule dant. Pr̄imā est q̄
prepositiōes p̄ se prolate accūtū in fine,
quādo, s. ponunt materialiter, vt ad q̄ p̄s
est p̄ppositio. Secūda regula est q̄ p̄posi/
te suo causalī, vt extra domū, intra por/
tam vel interpositiū suis casualib⁹, vt do/
mū extra tuā, v̄l p̄posite casui relato ad su/
um casuale, vt extra mūdi termios grauā/
tur in omnib⁹ sillabis. Tertia est q̄ p̄posi/
tiones postpositiū, casib⁹ q̄s exigunt, vel po/
site p̄ defectū verbōz, vt tu mibi de mul/
tis natis solus sup, i. supes, vel posite in fi/
ne, vt mille homies venere suura, seruant
regulā, vt s. monasillaba acuat et dissilla/
ba dictio acuat primā, et trissillaba acuat
mediā productā, et si media est brevis acu/
at unpenul, saluis exceptiōib⁹ supradic/
tis. ¶ Prepositio versus postposita ac/
cusatiuo trahit ēt̄m ad faciendū vnuū ad/
uerbiū locale ēt̄m q̄sdam vrytaliam v̄sus,
et tūc acuit penul, et dicat q̄ sunt due p̄ces
et v̄sus inclinat accētū p̄cedētis dictio/
nis ab hāc sillabā ver, et oēs alie grauātūr
et illa sola acuit sue circūlectis, et ēt̄ encle/
sis. ¶ Coniunctiōes causa distinctiōis va/
riat accentū, nā p̄posite grauan̄ in omnib⁹
sillabis suis, vt socrates currat i. gif mouē/
tur, postposito v̄o seruat regularē accētū,
vt socrates currat mouet i. gif, et hoc p̄p̄er
encliticā cōiunctiōes, q̄ postposito gra/
uan̄ quēadmoū si ipē p̄ponerent. Distin/
ctio regularis accētū cogit accentum in
alijs sillabis q̄n̄q̄s corripi exempluz, sicut
meimet grauat mediā q̄uis sit longa, et p̄
pter principale accentū q̄ erat sup primā,
quādo dicebat mei quēnō potuit mutare
sillabica ad lectio. Et sicutē de cōsimili/
bus vt egomet, ille met, sic in impatiuo di/
cimus bñfac calefac ponētes accentū sup
vltimā, qr̄ principalis accētū in integro
sup eā erat. Sic de vultei pōper et virgili
et tepefit et calefit de q̄bus dictū est. Item
accentū sup hāc sillabā li in hoc dātūo ali/
cui, quo metrici vtuntur tanq̄ trissillabā

De accentibus

Vnde deberet acui antepe. Sed psaici eo
vnum tanq; terrasillabo, ideo ponit accē
tū sup ea quā habet p antepe. **D**e inter
iectiōib; nō pot dari certū documētū, nec
de barbaris, nisi hoc q; ois barbara vox
nō declinata latine, accentū sup extremaz
seruabit acutū. **I**nteriectiōes quoq; in fi
ne sepius acciūtū. **I**n c terminata di
cūt quidā in fine acui vt allec allecis. **D**e
benefac t pdic, t introduc et similib; non
est dubiū, de allec satis approbat vslus, de
donec nō forte sic. **I**nterrealoci p vna dicti
one, cōputatur, et tollat ois ambiguitas,
a sermone pferat sub vno accētu et ponat
sup ante penul. **I**n de accētu q dicit p/
sciani dicitur q aduerbia in e terminata
breuiātūr in penul, vt hodie sedule. Que
a nomie p prio veniūt, pducūtūr, vt nullia/
ne marciane. **S**i in m pducūtūr vt mea/
tū matū, si in i breuiātūr vt vesperi, si in o
causa differētia in vltimo seruāt accētūm
vt falso, si in a similiter vt vna, ne puteat es
senomē, si in as in vltimo vt alias ne nos
mē esse videat, si in r breuiātūr vt breuiter
si in ol similiter, vt edepol, si in c in vlti, vt
allic istic, si in s breuiātūr vt fundit. **A**d
habendū aliquā noticiā de accentu nō de
bet lector psaicus ignorare q omne pterū
tū bissillabū, pdu, primā, vt moueo ui, vn
de in cōpositis pteritū seruat illā eandē sil
labā in accētu acutā, vt cōmoueo oui, con
tero triui, decerno creui. **E**xcipiuntur ab
ista regula pterita q habet vocalē ante vo
calē, vt rui sui spui q p se posita primā ha
bent breue, et in cōpositiōe recipiūt accen
tū graue, vt interfui, cōspui, et corrui, exci
piunt ista etiā pterita bibi a bibo, fidi a fi
do, scidia scindo, dedi a do, steti a sto stas
tuli a fero, q p se hñt primas breues i ver
sa, et in cōpositis accipiūt accentū graue
sive prima vocalis remaneat sive mutet,
vt imbibi circūdedi et circūsteti et pdidit
cōtuli. **T**ē pterita geminata corriūt du
as primas sillabas, vt tundo tutidi, cado
cecidi, disco didici et sic penul, sive media
corriūt iam in versu q; in prosa in simpli
citate et in cōpositiōe. **S**i abūcīt vna de
geminatis, illa q; remanet graua sive cor
ripitur, vt cōcidi cōtudi. **S**i vero remanet
accētus grauis erit sup penul, vt pdidici,
circūdedi circūsteti. **A**b illa regula excipi
unt illa q; habet positionē, vt mordeo mo
mordi, spōdeo spopondi, curro cucurri q;

produ, penul, tam simplicia q; cōposita,
Excipiunt etiā duo sine positiōe vt cedo
cecidi, p ferire vel incidere, pedo pepedi, p
vētū feridū facere, q; pdu, me, in simplici,
et penul, i cōpo, vt p cido di, cido dis, me,
du. **T**ē omne supinū bissillabū pduc.
primā, vt motū fletū, et sic cōposita pdu,
penul, vt cōmotū desletū. **E**xcipiunt ista
sc; itū ab eo, quitū a queo q; s, cituz a cieo
es, secūde coniu, sitū a sino nis, litū a lino
is, datū a do das, statū a sto as, satū a scro
is, ratū a reris, rutū a ruo is, q omnia in cō
positis breuiātūr in penul, vt conciū obli
tū dirūtū circūdatū, et sic de singulis. **E**x
cipit ambitū ab ambio quod, pdu, me, et
cōstaturns de sto stas, et staturus q; pdu,
sillabā sta. **A**blutū breuiātūr seduli poe
tica licētia. **S**ed cōter tenet q; lutū a lu
pducit primā. **V**erbalia in n̄ desinētia
veniētia a verbis prime et quarte cōiu, ve
niētia etiā a verbis tertie cōiu, desinētib;
in no diuisas sillabas, pō, penul, vt ama
men, audimen acumen. **S**ed veniētia a
verbis secūde cōiu, vel tertie nō desinēti
bus in uo coz, penul, vt sidimen regimen
tegimen. **D**esinētia in ilis a nomib; deri
uata pdu, penul, vt ab edes ed. lis, a sedes
sedilis, a senex senilis, a puer puerilis, ab
anus anilis, preter parilis a par paris qd
corripit. **N**eutra in lederiuata, pduc, me,
vt sedile monile ouile cubile. **D**esinētia
in ilis verbalia vel ptcipialia corriūt
penul, vt a fero fertilis, ab vtor vtilis, a te
ctus textile, a fictus fictilis. **D**esinētia i
aris a noib; siuca verbis deriuata, pduc,
penul, vt popularis scolaris militar, **D**enoiatu
ua in cla desinētia, pdu, pe, vt tutela
cautela suadela cādela. **D**esinētia in na, p
du, penul, vt doctrina regina medicia lce
na. **I**n vra desinētia, pdu, pe, vt scriptura
cēsura tōlura, desinētia i go trissillaba vel
yltra siue sint primitua siue deriuata, p
du, penul, vt virago imago compago car
thago similago rubigo erugo. **D**enoiatu
ua in do desinētia tam a nomib; q; a ver
bis vel a ptcipib; deriuata modo e modo
i longā habet añ do, modo u, vt dulcedo,
torpedo, libido cupido, fortitudo, magni
tudo. **D**enoiatua in al desinētia si primi
tua eoq; penul, habuerit pdu, ipa quoq;
longā habet penul, vt ceruit cis, cervical
vectis vectigal, tribun, tribunal. **S**i pri
mitua corū babuerint penul, breue, ipsa

Foliū.XCV.

quoc̄ habēt penul. breuē. vt animus. vel
anima aīal. būiusmodi denomīatiua h̄nt
penul. pdu. vt rosetū vineū dumetū nu/
cetū queretū Denomīatiua in bulū desinē
tia si habeant i vel a ante penulti. et si sint
tetrasillaba vel ultra cor. i vel ante bulum
vt cunabulū vocabulū vestibuluz. In ar
desinētia deriuata si cōsonantē habeant
ante ar pdu. penul. vt lacus lacunar lupa
lupanar. Si vero habēt vocale corripū/
tur. vt laqueus laqueat. Ab hac regula ex
cipiūtur subligar specular q̄ me. cor. et eti
am tabular. Denomīatiuo a daciuo et ge
nituuo addicetas cor. penul. vibon⁹ bo/
nitas. pbis pbitas. rapac rapacitas. De
nomīatiua in alis vel in ale produc. pe.
animalis aiale. fluuiialis le. Verbalia q̄s
in elis desinētia pdu. penul. vt patruelis
crudelis fidelis. Denomīatiua siue ver
balia in oris. pdu. penul. vt bonorus ca/
noros sonorus. In osus denomīatiua p
du. penul. vt vētulos deliciosos speciosos
Denomīatiua in atus vel intus vel in
utus. pdu. penul. vt tunicatus gladiatus
nātus cornutus astutus. Possessiua in
cūs desinētia. cor. pe. vt calicus yliacus.
Possessiua in nūs. a duabus arboribz cor
ri. penul. oleaginus et fagin⁹. z aduerbia
tpalia. vt crastin⁹ et serotinus. In tinus si
no habēt a primatiuis cor. penul. vt diu
tinuo crastin⁹. si habēt pdu. vt a matuta
matutinus et mediastin⁹ a medio et stādo
vel tenēdo. Jacinctinus adamantinus et
ameristin⁹ cor. pe. in versu fm poetas. sed
in prosa acciūi. fm veritatē enī breuiant
penul. Bissin⁹ et smaragdinus coccinus
iacinctin⁹ adamātinus ameristin⁹ cristal
linus. q̄ poete cor. q̄ sumun⁹ a nomibz la
pidū vel florū tregula pristi. de talibus
possessiuis pduces intelligit de latinis
predicta aut̄ sumun⁹ a grecis. Sed in tin⁹
desinētia acuit usus in psa. vnū est etiā qd̄
coripiē q̄uis nō sumat a flore vel lapide
vt muri nūs a mura arbore. Possessiua a
primitiuis in na desinētia. pdu. pe. vt a sil
la sillon⁹ a roma romanus. Itē a pluribz
diplongatis. pdu. pe. vt a thebe theban⁹.
Itē a nomibz in ius vel aduerbiis in eba
bēt penul. longā. vt pōpeius pompeian⁹
iulus iulian⁹. quotidie q̄idianus. meri/
die meridianus. Itē a desinentibz in cūs
vel in culus h̄nt a in penul. longam. vt ru
sticus rusticanus tuscul⁹ tusculan⁹. Que

a bissillabis pducūt in mediā. vt a porc⁹
porcinus. Itē a neutris in um habēt a pi
ducctā. vt oppidū oppidanus. Itē plerū
q̄ a tercia declinatione habet a produ. vt
mons mōtanus. sol solan⁹. Itē neutra in
edant i produ. vt mare marinus pnestin⁹
a p̄neste. Itē q̄ habēt pares sillabas in no
minariuo et genituuo dāt i produ. vt her/
cules lis. herculinus. vertes ris. veirinus
Itē a nomibz brutoꝝ i productam habēt
vt aper apri aprinus. ceru⁹ ceruinus. for/
mīnus a formica. Itē e ante culus vel
cula semp recipit accētū i prosa. vt ignicu
lus ouicula nubecula vel vulpecula. Ne
tra in or desinētia et greca in or cor. penul
ti. in obliq̄s. vt marmoꝝ oris. hecōt oris
et deriuata vel cōposita a primitiuis penl
ti. cor. vt memor oris. a memoro ras. qd̄
coripiē mediā. et bicorporis. quod cō
ponit ab hoc noīe corpus quod corri. pe.
in obliq̄s. cetera pdu. penul. in genituuo.
vt amor oris r̄x oris. Arbor arbor. nō
seruat regulā q̄r deriuata a robur oris. qd̄
cor. me. in obliq̄s. Inde cor oris. cor. pe/
nul. in obliq̄s. q̄r olim antiqui cor. decor
oris. in obliq̄s. Ista noīa femur oris. ro/
bur oris. ebur oris. iecur oris. cor. penl
ti. in obliq̄s. In it masculina latina. cor.
pe. in obliq̄s. vt calig cis. fornix cis. Bar/
bara quoq̄ vt volv cis. In ex quoq̄ ein
i cor. mutata. vt aper cis. verter tūcis. re/
mer remigis. p̄ter veruet veruecis. Ne
tra in us d vell. vel n vel p p̄cedētibz e cor.
babēt in obliq̄s. vt pōdus deris. olus ole
ris. onus oneris. opus opis. Neutra i ar
deriuata pdu. penul. a in obliq̄s. vt calcar
aris. corcular aris. p̄ter iubar quod breui
atūrū obliq̄s teste Virgilio. vt iubar ex
orto. Aduerbia q̄ siūt a datino p additio/
nē ter breuiant. vt fortiter. Aratū semper
deberet pdu. me. q̄r a vocalis semp natu/
raliter longa esse videt. vt arabā arator ara/
tric arare. Juuenalis cor. pe. huins dici
onis bombicinus dicēs. Delicias et pā/
niculos bombicin⁹ vrit. Autēde q̄ no/
mina a ciuitatibz et locis et alijs sumpta q̄
viden̄ patria siue gentilia cū reperiuntur
in biblia terminata in ita sunt cōis ge. et
produ. penul. vt hierosolimita ascalonita
Si vero terminent in itis pdu. penul. et
sunt masculina et tertie vel prime declina.
vt thesbitis te. vel tis. fm artē. Si vero
terminent in itis pdu. mediā siue penul.

De accentibus

et breuius in geintiuo crescere in itidis.
ut moabitis moabitidis amonis tidis.
Hota q̄ nō p̄t recte accētare qui ne/
scit cōiugatiōes verboꝝ distinguere et ob/
seruare, uā q̄n in prima cōiugatione veni/
tur ad trissillabas vel tetrassillabas partes
semp producenda est pe, ut in amo amas
mus, matis, amabā bas, bat, amabamus
batis r̄c. **E**xcipit p̄teritum plusq; pfectū,
quod cor, pe, in tetrassillabis, ut amauerā
ras, et futurū indicatiū eiusdē in psōnis
primis et secūdis plalib, ut amabim⁹ bi/
tis, et p̄teritū pfectū et plusq; pfectū et futu/
rū subiūctū. **E**xciunt tamē ab hac re/
gula quedā iūregularia in hoc vīsculo cō/
prehēsa q̄ nō scrūat omnino formā in p̄te/
ritis. **C**re, do, se, ve, iu, sto, do, la, mi, to,
fri, pli, ne, cu, so. **D**e verbo aut̄ do das
nota q̄ in cōpositis debem⁹ cor, a q̄n ve/
nit penulti, et debemus pdic, et p̄teros in
p̄terito. **Vñ, v** In do das verbo si sit pol/
lissilla noscas q̄ de longat, sed da semp
breuias. Preteriu de breuiis tamē et bre/
uiet. **S**ecūda cōiugatio in trissil, vel ul/
tra semp cor, penul, in prima et secūda p/
sona, ut sedeo video tubeo, i plurali p̄sen/
tis cōpīs indicatiū modi semp, pdu, penul/
ti, prime et secūde psōne ut sedemus sede/
tis, et in p̄terito impeceto pdu, penul, in
trissillabas et ultra ut sedebā bas, bat, ba/
mns batis, bant. **D**e p̄terito pfecto nō po/
test dari certa regula, nisi q̄ in faciētib p̄/
teritū in ui diuisas sillabas semp i penul,
cor, in plurali, ut docuim⁹ erubuim⁹. **E**t
hoc est verū in q̄libet verbo et cōiugatiōe
ut suimus spuimus amauimus sedimus
legimus audiuius. In p̄terito plusq; pfecto/
cor, penul, in toto singulari, ut docue/
ram ras, rat, et in tertia pluralis numeri,
ut docuerāt. In futuro trissil, et ultra pro/
du, penul, in toto singulari, ut docebo bis/
bit, et i tertia pluralis numeri ut docebūt.
In p̄senti impecatiū pdu, penul, in prima
et secūda pluralis numeri, ut sedemus se/
dere, in futuro trissillabo et ultra penul, p/
du, p totum. In p̄senti cōiuncio optatiū
modi et in p̄terito cōiuncio eiusdē prod,
penul, p totū, in futuro pdici, primā et se/
cundā pluralis numeri. In p̄senti subiū/
ctū siliter i p̄te, impeceto pd, oēs in p̄te,
pfecto cor, oēs, i plusq; pfecto, in futuro cor,
oēs. In infinitiuo penul, produ, in tris/
sil, et ultra tam in presenti q̄ in p̄terito pfecto.

et plusq; pfecto. In secūda cōiu, semp e pe,
produ, ante re tā in actiuo q̄z passiuo vel
deponēti excepto futuro docebere. In ter/
tia cōiu, prima et secunda psōna pluralis
numerī indicatiū modi cor, penul, ut le/
gitim⁹ legitis, in p̄terito impfe, pdu, p
totū, et in p̄terito pfecto produ, secūda sin/
gularis numeri, et secunda et tertia plura/
lis numeri. In p̄terito plusq; pfecto, produ,
prima et secūda pluralis numeri, in futu/
ro pdu, prima et secūda pluralis numeri.
In impecatiū produ, prima psōna plura/
lis numeri in p̄senti, in futuro pdu, om̄es
pluralis numeri. In p̄senti optatiū pdu
prima et secūda psōna pluralis numeri.
In p̄terito cōiunctio pdu, oēs, in futuro p/
du, prima et secūda pluralis numeri. In p̄te/
riti subiūctū similiter. In p̄terito l/
pfecto similiter, in p̄terito pfecto oēs cor,
in p̄terito plusq; pfecto, om̄es pdu, in futuro
oēs cor. **P**resens infinitiū et p̄teritū e pe/
nul, ante re cor, semp intertia cōiuga, nisi
in p̄terito actiuo et futuro passiuo. **Q**uar
ta cōiuga, pdu, primā et secūda p̄sentiis in
dicatiū modi pluralis numeri et totū pre/
ritū impfe, et in trissillabas et ultra totū p̄
te, pfecto, excepta prima psōna pluralis numeri,
sic et in futuro, sic et in p̄nti impecatiū mo/
di. In futuro pdu, oēs in trissil, In p̄nti
optatiū produ, oēs i trissil, et ultra, et in p̄
te, sil. In futuro produ, prima et secūda
pluralis nu, sic et in p̄nti subiūctū. In p̄/
terito impfe, oēs produ, i prete, pfecto, om̄es
cor, in prete, plusq; p, oēs produc, in futu/
ro oēs cor. In infinitiuo produ, pe, i tris/
sil, in p̄nti prete, et futuro, quod sumis ex sus/
pino i penul, ante re semp produ, in q̄rt
cōiu. **A**ntere vel ris produ, in q̄libet cō/
iu, ut amaris vel amare, docearis vel do/
cear, legaris vel legare, audiaris vel re, p/
terido das cū suis cōpositis q̄n remanet p̄
me cōiuga. **E** pe, aū rūt vel re produ, i pre/
te, cuiuslibet cōiu. **E** penul, aū ris vel re
precedente b semp cor. **Q**uartuor sunt
verba q̄ nō sequūt̄ bas regulas, ut suz vo/
lo fero et edo. **D**e volo dicis, vsus. **Velle**
vellē siue vultis anormala vis vult, id est
in istis sex locis ē anomaliū in q̄b sequūt̄
alia verba proferāt sicut illa, alia deficiūt
i presenti, ut odi noui cepi memi, q̄ aptāt
ter, cōiu. **A**lo is q̄te cōiu, ē, impecatio at-

In quo q̄s tertie cōiu. est. inq̄ inq̄at. Fo
rē res. ret. rēt re. nō hēt plus. Quesumus
et q̄so tantū nō plura rechr̄it. Aue auete.
salve saluete. et vale valete secūde cōiuga.
sunt. Incipit incipiūt. Explicit expliciūt
tertie cōiu. Infit. i. dicit vel dicit. Faro. i.
faciā. Ledo. i. dic. Ausim ausis ausit id ē
audeā as. at. tātū i subiūctiō. Apagēsis
in impatiō apagente. i. q̄esce vel q̄escite
Quat. i. letat. ouat ouās. nō plus in v̄su.
*H*up respon soris et antiphonis.

¶ Dominica Prima de aduentu.

Secundabunt mō
tes dulcedinē. i. guttādo emit
tēt. stillo las. gutto. trāslītūe po
nūt hic. Putas q̄lis esset ista salutatio. pu
tas verbū p̄cōtatiue posicū. puto putas.
Virginitatis nō patieris detrimētū. i. dā
num vel diminutionē vel peiorationem.
hoc detrimētū n̄. a detero triui. quod est
peiorare. De mōte cōdēso. i. spissō cōden
sus sa. sum. nomē est. Erūpant mōtes io
cunditātē. i. emitāt. erūpo pis. pi. neutrū
est. sed hic ponitur transiūe.

¶ Dominica secunda.

Mūrus et ante murale. i. defen
sio ante murū ut vallū siue fos
se. hoc a murale lis. Plaudēt.
i. signū leticie manib⁹ represen
tabūt. plando dis. si. Pauges euāgelizan
tur. i. extollunt et cōmendant passiū. ab
euāgeliso sas. Ante me fact⁹ est. i. mibi tā
q̄ dignior prelatus est siue p̄posit⁹. Pusil
lanimes. i. tū midi tanq̄ pusillo. i. modico
er p̄uo aio. a pusillus la. lū. quod est puns
et anim⁹ adiecti. est tertie decli. et p̄t etiā
deckinari pusillanimus. ma. mum.

¶ Dominica tercia.

Mūta lancoroz pluraliter hec mi
lia milii milib⁹. aliquando po
nis adiectiue p̄ mille. Dōne/
bunk abyssi. hec abissus si. aq̄ profunda
q̄si siue bissō. i. cādōre vel splēdore. Vel/
lus. i. lanā. hoc vellus leris. Lolle. i. pu
mōtes. hic collis lis. Praua. i. distorta.
Erūt. i. conuertunt. In directa. i. in dire
ctiones. direct⁹ ta. tu. Nō ptuli. i. nō susti
nui. p̄fero p̄fers ptuli. Obumbrabit id ē
vmbra siue refrigeriū faciet cōtra estū cō
cupiscētē. obumbrō bras. et ob et vmbra
bras. Prodisti. p̄ prodisti. i. existi. p̄ gene
rationē eternā. prodeo des. dimi. vel pros

dij. p̄ sincopā ex pro et eo is interposita d
causa emphanie. Adonai. i. domine. vnu
est de decē noībus dei. Flāme rubi. i. ligni
spinosi. hic rubi bi. Homia arboꝝ sunt se
mi. ge. preter rubus et dum? et oleaster et
pialster q̄ sunt masculi. generis. Sceptriū
vel septiū. i. regnū virga vel regalis. hoc
sceptriū tri. Educ vincū. i. ligatū. a vincis
or ciris. vincus sum q̄rte cōiu. Desidera
tus earū teneb̄ hic nominaliter quasi deside
riū earū. vel est grecismus genitiūs p̄ ab
latino. Emmanuel. i. nobiscū deus. Rorat
te celi. i. rorē pluīe siue emittit. roro ras
raui. Löfringer. i. debellabit. cōfrigo gis
fregi. ex con et frango. Reges incitum. i.
gloriosum. substantiatur hic in masculi
no. Legifer qui fert. i. portat legē. hic legi
fer feri. et p̄t esse adiectiū. Cinctoriū
a cingo gis. hoc cinctoriū r̄j. i. illud quo
quis cingit.

¶ Dominica quarta.

Auteris. i. excluderis et retrā
beris a ciuitatibus tuis auerto
et auertor. *H*up gramen. hoc
gramen inis. herba multum ad
berens terre.

¶ Denatūtate domini.

Mellifui. i. melle fluētes. mellis
fluys luna. lū. a melle et fluo.
vel a meli quod est dulce. et tūc
esset per vnum l. Miserium
id est secretum a mīstis quod est secretū.
Laudibus efferam id est extollam. effero
fers. extuli. ab ex et fero. et extālūt in f. vel
referā. i. exprimā. refero retuli. Contulisti
gremio. i. portasti vel nobis dedisti. hoc
gremiū mīj Beata viscera. visceris et re. in
singulari. in plurali hec viscera rum. rubo
id est interiora. Ubra neu. ge. hoc vber
beris mamilla. Lactauerūt actiue. v. La
cteo lac sugo. lacto lac p̄bco natu. Illurit
id est instruxit. illuceo ces. vi. Puerpera q̄
parit puerū. hec puerpera a puer et pario.
Hocū fecit salutare. i. christū. qui est salu
tare. i. salus. hoc salutare taris. Tēcū prin
cipiū. ego sc̄ existens dicit pater filio.

¶ De sancto Stephano.

Rodigia sunt maiora miracu
la. hoc prodigiūz prodigiū. He
statuas id est impates ad pe
nā. statuo tuis. Sec⁹ pedes id
est iuxta Iacturā. i. lapidū pro
tectionē secerūt impij. hec iactura re. t̄qñ